Van: [redacted]
Verzonden: donderdag 8 oktober 2026 10:15
Aan: Griffie Gemeente Vught <griffie@vught.nl>
Onderwerp: De onbegrijpelijke paradox van ons natuurbeleid: Isabellaveld op slot, maar de megamaaimachines denderen door.
Urgentie: Hoog

Let op: Deze mail komt van buiten onze organisatie. Help mee om onze organisatie veilig te houden en denk na voordat je op een link klikt of een bijgevoegd bestand opent.

Geachte leden van de gemeenteraad, geacht college van B&W,
Met stijgende verbazing en toenemende frustratie volg ik de ontwikkelingen rondom het nieuwbouwproject Isabellaveld (Fase 2) in Vught. Onlangs werd bekend dat het bouwrijp maken van de grond is uitgesteld naar 2027 en de verkoop stilligt. De reden? Bezwaren van omwonenden en de vondst van een beschermde vlindersoort.
Hoewel ik begrijp dat wetten moeten worden nageleefd, legt deze situatie een stuitende hypocrisie bloot in hoe de overheid met natuur en burgers omgaat. Dit beleid meet overduidelijk met twee maten, en als burger is dit onrecht niet langer te verteren.
Aan de ene kant wordt de broodnodige woningmarkt volledig gegijzeld. Er wordt tot achter de komma gejuridiseerd over een groenstrook en de leefomgeving van één insect. Jarenlange vertraging, torenhoge kosten voor ecologische onderzoeken en een diepe teleurstelling voor woningzoekenden zijn het gevolg. Alles moet wijken voor de letter van de natuurwet.
Maar kijkt u eens naar de andere kant. Terwijl de bouw voor een vlinder wordt stilgelegd, denderen de megamaaimachines van overheden en waterschappen in diezelfde regio in hoog tempo door bermen en slootkanten. Onder het mom van 'regulier onderhoud' en efficiënte onderhoudscontracten een puur verdienmodel wordt biodiversiteit op industriële schaal vernietigd. Kikkers, egels, insecten en jonge vogels worden in de praktijk levend vermalen en kapot geamputeerd. Voor dat brute geweld is blijkbaar geen zware vergunningsprocedure, voorafgaande toets of bezwaarmogelijkheid nodig.
Dit is volstrekt ongeloofwaardig. Hoe legt u aan een woningzoekende uit dat een compleet woonproject jarenlang in de bureaucratische stroop moet vastlopen voor de natuur, terwijl diezelfde natuur een kilometer verderop door de overheid zelf mechanisch wordt kaalgeslagen?
Het micromanagement aan de kant van de woningbouw verlamt de samenleving, terwijl het lomp groenbeheer aan de andere kant de natuur juist beschadigt. Dit beleid heeft zand in de raderen van de woningmarkt gestrooid, maar verliest de menselijke en ecologische realiteit volledig uit het oog.

Ik vraag u als volksvertegenwoordigers om deze doorgeslagen paradox niet langer als 'voldongen feit' te accepteren, maar kritisch te kijken naar hoe er binnen onze gemeente met natuurbeheer én woningbouw wordt omgegaan. Dit systeem is failliet en het kost burgers die tegen dit onrecht aanlopen enorm veel energie.
In afwachting van uw reactie,
Met vriendelijke groet,

